

TABLĂ DE MATERII

I	Farmecul unei întâlniri	9
II	Un Profet față în față cu Bisericile	31
III	În lumina lumii spirituale	57
IV	Mi se spunea eternul student	89
V	Izgrev, centrul din Sofia	129
VI	Primele învățături ale muntelui: Vitoșa	143
VII	Ce înseamnă să ai un Maestru?	155
VIII	Maeștrii și discipolii Țes împreună firele vieții	185
IX	Enigme de descifrat	203
X	La Târnovo	231
XI	«Continuă să lucrezi în cele trei lumi»	255
XII	«Unde oamenii trăiesc ca frați»	287
XIII	Vara, în munții Rila	325
XIV	În împărăția naturii vii	369
XV	În cuptorul alchimic	397
XVI	«Ești construit pentru a lucra cu femeile»	419
XVII	«Am o piatră prețioasă de o valoare inestimabilă»	435

Cum ar fi fost viața mea dacă, la vârsta de șaptesprezece ani, nu l-aș fi întâlnit pe Maestrul Peter Deunov?... Și oare aș fi avut măcar o viață?

Îmi trăisem copilăria într-un fel de ceață, ca și când nu eram încă întrupat. S-ar fi putut crede – și unii chiar credeau, de altfel – că eram puțin întârziat mintal. Brusc, în al nouălea an de viață, un șoc violent m-a făcut să intru în mine însumi: moartea tatălui meu. A fost o conștientizare cumplită. Apoi, în al șaisprezecelea an, un fel de străfulgerare celestă m-a pus în posesia acestor trei lăcașuri care sunt, în fiecare ființă umană, intelectul, inima și voința.* În fine, în al optsprezecelea an, Maestrul Peter Deunov a apărut în viața mea și, din acel moment, am început să devin cu adevărat eu însumi.

Când l-am întâlnit pe Maestru, nu aveam nevoie să-mi dovedească realitățile sufletului și spiritului, nici să-mi arate în ce măsură ele sunt superioare realităților lumii fizice: venisem pe pământ cu această convingere, nu știu de când o purtam în mine. Dar eram foarte tânăr și aveam nevoie de îndrumare, pentru ca, în ardoarea și nerăbdarea mea de a explora o imensitate ce mă atrăgea irezistibil, să nu sfârșesc prin a-mi

* A se vedea *Pentru a deveni o carte vie. Elemente de autobiografie 1*, cap. V: «Experiența focului»

arde aripile. N-aveam nicio măsură și întrețineam în mine un foc ce mă mistuia. Îmi petreceam zilele citind și, mai ales, făcând exerciții de concentrare, de meditație și dedublare, în care îmi investeam toate energiile. În unele momente eram conștient de primejdiile la care mă expuneam, dar asta nu mă oprea. Și cum m-ar fi putut opri, când aveam de fiecare dată senzația că descopăr ceva din lumea care, într-un trecut îndepărtat, fusese a mea, o lume în care spiritul este atotputernic?

Evenimentele cele mai importante din viața noastră se prezintă adesea ca o succesiune de împrejurări care nu sunt decât în aparență datorate întâmplării. Ce Inteligență le aranjează atât de providențial? Ajunsesem la vârsta serviciului militar și a trebuit să mă duc la Sofia pentru câteva demersuri. Înainte de a lua trenul înapoi către Varna, am intrat într-o librărie. La acea vreme se editau multe cărți de spiritualitate traduse din engleză, germană, franceză, rusă etc. și eram curios să văd noile apariții. Acolo, librarul mi-a recomandat câteva broșuri de un autor bulgar care îmi era complet necunoscut: Peter Deunov.* Întors la Varna, m-am cufundat în acele broșuri și pentru mine a fost o revelație. Am descoperit limbajul unei învățături care nu semăna cu nimic din ceea ce citisem până atunci. Ceva s-a trezit în mine și am simțit că acela îmi era drumul. Din clipa aceea, nimic altceva n-a mai contat cu adevărat.

Pe atunci trăiam cu familia într-o casă destul de sărăcăcioasă din cartierul turc al Varnei. Aveam o cameră

* A se vedea *Pentru a deveni o carte vie. Elemente de autobiografie 1*, cap. VIII: «Întâlnirea cu Maestrul Peter Deunov».

minusculă, pe care încercam să o țin tot timpul curată și ordonată. Pe pereții pe care îi zugrăvisem din nou, agățasem figuri simbolice și, întrucât începusem să fac experiențe cu culorile, le aplicam și pe geamuri: câteva zile – roșu, câteva zile – portocaliu, câteva zile – galben etc. Pe masa pe care o acoperisem cu un covoraș, pusesem de asemenea câteva obiecte simbolice care mă legau la adevăruri eterne. Dar, mai ales, în ciuda faptului că în acea cameră era atât de puțin spațiu, reușisem să-i fac loc unui fotoliu pe care nimeni nu avea dreptul să se așeze – nici măcar eu. Pentru cine era acel fotoliu? N-aveam idee. Și cu toate acestea, știam în adâncul ființei mele că era rezervat unui trimis al lumii luminii. Ce surpriză a fost pentru mine să aflu că, înainte cu câțiva ani, Maestrul locuise într-o casă aflată la mai puțin de o sută de metri de a noastră. Treceam, așadar, adesea prin fața acelei case. Oare prezența lui o simțisem? Sau poate intuiția faptului că aveam să-l întâlnesc mă făcuse să-i rezerv acel fotoliu?

Dar iată că în oraș începea să se răspândească un zvon... Peter Deunov era acum la Varna*; clerul Bisericii ortodoxe, pe care persoana și ideile sale îl deranjau, reușiseră să obțină de la guvern dispoziția ca el să părăsească Sofia, unde locuia de câțiva ani. Întrucât mă simțeam încă foarte slăbit după boala care mă ținuse, săptămâni de-a rândul, între viață și moarte, nu îndrăzneam să mă înfățișez dinaintea lui în starea în care eram. Dar imediat ce avea să-mi fie mai bine...

Or, într-o zi, când ieșisem să mă plimb puțin pe strada mare din Varna, am văzut venind un bărbat care mi-a atras

* August 1917

imediat atenția. Era îmbrăcat foarte simplu și, în ciuda bărbii, părea încă tânăr. Dar chipul lui era de o asemenea gravitate, de o asemenea noblețe, încât m-am gândit pe loc: «El e!» Am văzut în viața mea multe chipuri frumoase, dar niciunul nu m-a impresionat atât de mult ca al lui, niciunul nu a lăsat asupra mea o asemenea tainică pecete. A trecut repede, mergând așa cum numai el știa să meargă. Inima îmi bătea foarte tare și acum simțeam că venise momentul să-l întâlnesc. Am căutat să aflu dacă era posibil și el a acceptat să mă primească.

Când m-am dus să-l văd prima dată, la hotelul Londra unde stătea, una din secretarele lui a venit să-mi deschidă și m-a condus la el. Înaintea sosirii mele, lucra la cântecul *Chité sé razvessélia**, pe care tocmai îl compunea, acompaniind-o la vioară pe acea soră, care cânta. Pe atunci nu știam că făcuse studii muzicale și cânta la vioară... Iar eu, care încă din copilărie visam atâta să cânt la acel instrument! După ce m-a salutat, mi-a spus: «O să cântați cu noi.» Eram atât de impresionat, încât aproape că nu mai aveam glas. Priveam cum scoate sunetele din acea vioară: întregul său chip purta semnele unei vieți interioare intense. Melodia se dezvolta puțin câte puțin, pe măsură ce noi o luam de la capăt, iar și iar. Era minunat!

* Cântecul fraternității au fost create și se cântă în limba bulgară. Transcrierea fonetică a acestui titlu este cea care se regăsește în cărțile și CD-urile de cântece editate până acum de Prosveta, care deține drepturile de autor asupra operelor Maestrului Omraam Mikhaël Aïvanhov. În transcriere fonetică românească, acest titlu ar fi: *Ște se razveselia*. (n.t.)

Deși cuvântul unui Maestru spiritual poate fi conținut în cărți, cărțile de hârtie îi vor părea întotdeauna insuficiente. Un Maestru este, el însuși, o carte vie și are nevoie ca și discipolii lui să devină cărți vii. Pe ființa lor scrie el mai întâi; în mintea și-n inima lor sădește el semințele Învățăturii lui, cu speranța că ele vor ajunge într-o zi să dea rod pretutindeni în lume. Maestrul a scris astfel o carte pe care nimeni altcineva n-ar fi putut-o scrie: eu. Da, sunt o carte pe care a scris-o el.

Pământul este atât de departe de soare! Dar distanța nu împiedică soarele să scrie pe fața pământului, iar această scriitură sunt pietrele, plantele, animalele, oamenii, cărora le dă lumina, căldura și viața lui. Asemeni soarelui, Maestrul scria asupra mea de la distanță. A scris mii și mii de pagini, care se află rezumate acum în această carte care sunt eu. Iar apoi, într-o zi, mi-a spus: «Acum ești gata, poți pleca.»

Omraam Mikhaël Aïvanhov

De origine bulgară, Maestrul Omraam Mikhaël Aïvanhov (1900-1986) a sosit în Franța în 1937. Învățăământul său se prezintă inițial ca un ansamblu de câteva mii de conferințe și comentarii improvizate care au fost stenografiate sau înregistrate pe benzi magnetice sau casete video. Încă în curs de editare, opera sa numără la ora actuală peste 90 de volume în limba franceză și este tradusă în 38 de limbi.

international@prosveta.com
www.prosveta.com

ISBN 978-973-0-39317-0

